

عنوان مقاله:

بررسی جایگاه برج مزرعه در توسعه پایدار کلان شهرها در آستانه انقلاب صنعتی چهارم

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و شهرسازی ایران معاصر (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سبا بدخشیان - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی،

بهروز منصوری - دکترای معماری، استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی،

خلاصه مقاله:

اگر قرار باشد روند کشاورزی کنونی را ادامه دهیم، پیش بینی می شود که میلیاردها هکتار زمین کشاورزی جدید (مثلا به وسعت کل کشور کانادا)، برای کاشت و تولید محصولات جهت تامین غذای این جمعیت از انسان ها مورد نیاز خواهد بود. اما افزایش بیش از حد زمین های زیر کشت، به دلیل شرایط آب و هوایی و دوری از مصرف کنندگان بسیار پرهزینه خواهد بود و یا با مشکلات زیست محیطی همراه خواهد شد. این مشکل آینده باید امروز حل شود. یکی از راه حل ها می تواند تغییر مکان محل تولیدات کشاورزی، و نزدیکتر کردن آن به مصرف کنندگان نهایی (حتی انتقال آن به درون شهرها) باشد. به منظور پاسخ گویی به مسایل متعددی چون ترافیک، آلودگی هوا، بافت ناهمگون شهری، کمبود فضای سبز و ... ایده مزرعه عمودی که اولین بار توسط دکتر دیکسون دیسپومیر مطرح شد؛ می تواند در شهرهایی چون تهران، بسط داده شود و به یک برج چند طبقه دو منظوره که شامل آپارتمان های مسکونی در اندازه های مختلف و مزرعه عمودی با مقیاس بزرگ است، بدل گردد. لذا یکی از راهکارهایی که می تواند براساس واقعیت های تهران امروز و آینده قابل پیش بینی آن، مورد بررسی و مطالعه قرار گیرد، مجموعه های چند عملکردی می باشد که با دیدی جامع نگر بتواند با ارایه هر تصمیم و راهکار به مسایل متعددی پاسخ دهد. از میان طیف گسترده این نوع مجموعه ها، مقاله پیش رو نظر به یکی از پیشرو ترین گونه های آن دارد: یک برج شامل بخش مزرعه ی عمودی و بخش مسکونی یا به عبارتی برج مزرعه .

کلمات کلیدی:

انقلاب صنعتی چهارم، برج مزرعه، کشاورزی شهری، کشتزارهای عمودی، امنیت غذایی، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/709518>

